

Medlem af Inatsisartut
Ineqi Kielsen
Siumut

Svar på § 37 spørgsmål vedrørende Naalakkersuisuts beslutningskompetence i forhold til KNR

04-12-2015
Sagsnr. 2015 - 459
Dok. nr. 1662557

Kære Ineqi Kielsen

Postboks 1029
3900 Nuuk
Tlf: +299 34 50 00
Fax: +299 32 20 73
Email: iiknn@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Tak for dine spørgsmål vedrørende Naalakkersuisuts beføjelser vedrørende KNR.

Mine svar til dine spørgsmål fremgår i det følgende i den rækkefølge, de er anført i det fremsendte spørgsmål.

1. Hvilken beslutningskompetence har Naalakkersuisut i forhold til driften af KNR?

Svar:

Naalakkersuisut har ikke en generel beslutningskompetence i forhold til driften af KNR. Dette skyldes, at KNR som selvstændig offentlig institution, jf. § 30, stk. 1 i inatsisartutlov nr. 7 af 8. juni 2014 om radio- og tv-virksomhed befinder sig uden for Naalakkersuisuts almindelige instruktionsbeføjelse.

Inatsisartut har således ønsket, at der i lighed med andre demokratiske samfund skal gælde et armslængdeprincip mellem KNR som national public service station og det politiske niveau. Denne selvstændighed er yderligere understreget af § 30, stk. 2 i samme lov, hvoraf det fremgår, at KNRs afgørelse i sager, der omhandler institutionens virksomhed ikke kan indbringes for anden administrativ virksomhed. At der herved er indsat en afskæring fra almindelige klageadgang skyldes, at administrativ rekurs er et kontrol- og styringsinstrument, som altså ville have reduceret KNRs selvstændighed, hvis afgørelser kunne påklages til eksempelvis Naalakkersuisut. Desuden skal det nævnes, at KNRs bestyrelse er institutionens øverste myndighed, ligesom det overordnede ansvar for KNRs samlede virksomhed påhviler bestyrelsen, og altså ikke Naalakkersuisut, jf. lovens § 32, stk. 1, 1. og 2. pkt. Det er som konsekvens heraf KNRs ledelse, der har ansvaret for at loven overholdes, mens Naalakkersuisut alene har en overordnet tilsynspligt.

Den selvstændighed, der af Inatsisartut er sikret KNR, skyldes hensynet til, at det for et public service mediefortagende er helt afgørende at befinde sig uden for politisk indflydelse, hvilket relaterer sig til hensynet til KNRs uafhængighed af politiske særinteresser og dermed troværdighed.

KNRs betydelige selvstændighed fremgår tillige af, at Naalakkersuisuts indflydelse er begrænset til udpegelse af bestyrelsesformand, udpegelse af de øvrige bestyrelsesmedlemmer efter indstilling, medvirken til fastsættelse af de i Finansloven anførte tilskud, medvirken ved stillingtagen til eventuelle anmodninger om ekstrabevillinger samt den kompetence, der følger af at være regeludsteder. Endelig er KNR forpligtet til at følge de for Selvstyret gældende budget- og regnskabsregler, jf. lovens § 38 og til at følge de bestemmelser, der til enhver tid gælder for ansatte under Grønlands Selvstyre, jf. lovens § 35.

2. Kan Naalakkersuisut blande sig i det daglige arbejde der udføres på KNR?

Svar:

Naalakkersuisut har ikke kompetence til at involvere sig i KNRs daglige virksomhed, idet der er tale om en kompetence, som alene påhviler den daglige ledelse, jf. radio- og tv-lovens § 34. Det følger i øvrigt heraf, at institutionens bestyrelse heller ikke kan blande sig i det daglige arbejde.

Dette skal ses i sammenhæng med KNRs status som selvstændig offentlig virksomhed, jf. svaret oven for til spørgsmål nr. 1. Det er i den forbindelse centralt for en offentlig public service radio- og tv-station som KNR, at institutionens virksomhed afspejler ikke blot alsidighed og saglighed, men også selvstændighed, således at institutionens upartiskhed ikke må kunne betvivles. Disse værdier udgør tilsammen fundamentet for den for en offentlig radio- og tv-stations altafgørende troværdighed i et moderne samfund. Uafhængigheden skal bl.a. sikre institutionen mod indblanding i navnlig programfladen eller i forhold til institutionens redaktionelle frihed. Det er således afgørende i forhold til institutionens troværdig, at kompetencen i forhold til institutionens daglige arbejde og i særdeleshed sendefloden begrænses til institutionen selv.

Naalakkersuisut og KNR kan imidlertid sammen på grundlag public service-kontrakten aftale nogle målbare krav til den fremtidige udvikling af institutionens public service-aktiviteter. Det fremgår i den forbindelse af radio- og tv-lovens § 28, at Naalakkersuisut og KNR gennem public service-kontrakten skal fastlægge omfang og beskaffenhed af public service-forpligtelserne, ligesom bestemmelsen angiver, hvad kontrakten som minimum skal indeholde.

Naalakkersuisut og KNR kan således ud fra det givne bevillingsmæssige grundlag regulere de i loven angivne programtyper, således at omfanget af eksempelvis børneudsendelser, nyhedsudsendelser m.v. aftales i kontrakten.

Dette er ensbetydende med, at krav til bestemte programkategorier og omfanget af disse på grundlag af forhandlinger vil blive adresseret gennem public service-kontrakten, hvorimod der altså ikke er mulighed for at Naalakkersuisut kan blande sig i det daglige arbejde, der udføres i KNR og dermed heller ikke i, hvilke programmer eller transmissioner KNR vælger at sende og hvornår.

Det kan afslutningsvis oplyses for så vidt angår omfanget af KNRs egenproduktion af tv og radio, at det fremgik af en uvildig Epinion-analyse, som blev offentliggjort i januar 2013, at der ikke er væsentlige forskelle mellem KNR og færøske Kringvarp, som begge havde nogenlunde samme antal medarbejdere og næsten samme omkostningsniveau.

Med venlig hilsen

Nivi Olsen